

Ez a szakasz valódi bizonyágtétel: Pál Jézus Krisztusról beszél benne, önmagáról csak úgy, hogy milyen ember volt „előbb”, és mit tett vele Jézus. Nem mesterkélt módon beszél. Mindazt, ami a megtéréssel és a szolgálatával kapcsolatos, Krisztusnak tulajdonítja: Ő árasztotta rám a kegyelmét, Ő mentett meg, Ő tartott hűségesnek.

Evangelium és bizonyágtétel egyszerre. Elmondja, hogy amit Krisztus egyetemes módon tett („eljött a világra, hogy megtartsa a bűnösöket”), az érvényes rám is; és ahogyan engem megtartott, úgy akarja megtartani a többi bűnöst is. Annak, hogy eljött és meghalt a kereszten, egyenes folytatása az, hogy meg is szólított, és megmutatta, hogy a „bűnösök” közt én is ott vagyok, és engem is ugyanúgy tartott meg, mint a latort, Zákeust, a vámszedőt, a házasságtörő asszonyt. – A hitetleneknek meghívás: Jézus meg akar és meg tud tartani, meg tud szabadítani a bűneidből. A hívőknek tanítás: mi is így gondoljunk a saját megtérésünkre, azon belül a magunk szerepére és arra, amit Jézus Krisztus tett; dicsőítsük Őt azzal, hogy így beszélünk Őróla, így mondjuk el, hogy mit tett velünk.

Jézus Krisztus „bátran mutogatta az ellenséget” (Kol 2,15), Pál „bátran mutogatja” a Krisztus által legyőzött bűneit (1,13). „Hitelenségben, tudatlanul” cselekedett, de Krisztus könyörült rajta: megszabadította ezekből; átalakította azt az egész „rendszer”, gondolkodást, amiben addig benne élt. Megadta azt is, hogy ne essen vissza.

Mi van a visszaesőkkel? Aki a megtérése előtt kényszeresen tett valamilyen bűnt, de az új életében szabad lett tőle – majd újra beleesik? Akinek az Úr azt mondta: „eredj el és többé ne vétkezzél”, mégis vétkezik? A visszaesés súlyos, de hála, hogy Jézus Krisztus kegyelme ide is elér. „Ha az igaz eltér igazságától, meg kell halnia, de ha a bűnös megtér, élni fog.” (Ez 18,24.21). – Eredj el és többé ne vétkezzél: ezt saját erőből nem tudom megtenni, de a Győztes nekem is győzelmet ad. Lehet, hogy ez a harc az egész földi életen át tart, de tudom, hogy „bőségesen kiáradt a mi Urunk kegyelme” rám is, azzal, hogy hiszek benne és szeretem Őt. Nem azért kapom a kegyelmet, mert valami jót tettem, nem is „Isten jutalma a hitemért”. Ő akar jót tenni velem, én elfogadom és hálás vagyok: hiszek benne és szeretem Őt.

„Azért könyörült rajtam, hogy bennem mutassa meg teljes hosszútűrését példa gyanánt.” Akik látnak, ismernek minket, tudnak rólunk, azok között vannak olyanok, akik egyszer hinni fognak Krisztusban. Mit akar megmutatni nekik bennem? Először: az utat Jézus Krisztushoz, hogy higgyenek benne, örök életre jussanak. Azután: hogy higgyenek a győzelmében, higgyék, hogy az az övék is lehet, és egyre többen adjanak dicsőséget Istennek. Meg akarja mutatni a hatalmát: azt, hogy lehet Istennek engedelmeskedni inkább, mint az embereknek. Meg akarja mutatni a szentségét is: azt, hogy komolyan veszi a bűnt, megfenyít, de nevel is arra, hogy én is „józanul, igazságosan, és kegyesen” éljek.

„Megbízhatónak / hűségesnek ítélte, amikor szolgálatra rendelt.” Ezért mit kell tennem? Hogyan biztat hűségre a Biblia? „Maradjatok énbennem és én tibennetek”; „álljatok meg a (Krisztus-) hitben szilárdan” – Jézus személye a kulcs. Ő a Hozzá való hűséget ítéli meg: Pál nem azért bizonyult hűségesnek, mert azelőtt is „sziklaszilárdan” védelte a Krisztus nélküli, hamis hitét. Azért lehetett hűséges, mert felismerte, hogy amire Krisztus elhívta, az az igaz, és ehhez ragaszkodott. Felismerte, hogy milyen nagy kincs Krisztus, „eladta mindenét és megvette a szántóföldet”.

Ha kincsnek tartom Krisztust, „eladok érte mindent”, és ragaszkodom hozzá, akkor Ő engem is hűségesnek ítél – bármilyen hűtlen, állhatatlan voltam addig. Hozzá kell ragaszkodnom: a bűneimet fel kell ismernem, le kell tennem, mert megrontják, megszakítják a kapcsolatot Övele.

Tanulnom kell tőle, hogy „olyan legyek, mint a Mesterem”, hogy elindíthasson a szolgálatra. – Le kell tennem az önzést, az akaratomat, a magam féltését, meg kell tanulnom „eltűnni”, hogy Őt lássák és dicsőítsék a mennyei Atyát. És hálát kell adnom naponként azért, amit Ő adott, amire tanított, ahogy megőrzött, amit rajtam keresztül adhatott másoknak.

1Tim 6,12

Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.